

Uredništvo in upravnništvo v Ptuj, Ček. rač. 16 089.
Narodna za celo leto Din 28.—, pol leta Din 20.—,
Štev. leta 10.—. Za deljena plačila se računa vsaka številka 1 dinar.

PTUJ, dne 16. aprila 1932

Cena oglasov: Po ceniku o.d.n. po dogovoru.
Cena m. im oglasom: Vsaka beseda Din 1.— in —50.
Večkratne objave po dogovoru.

Premišljaj ta teden

globokost in resničnost sledečih rekov, citatov in gesel:

„Ne samo, kar veleva mu stan,
kar more,
to mož je storiti dolžan!“

„Kdor zaničuje se sam, podlaga
je tujčevi peti.“

Sloga jači, nesloga tlači.“

Jugoslavija — Mater Dolorosa.

Priprost človek nam je z za pisavo časopisnih člankov od težkega dela prav okorno roko napisal sledeče krepke resnice, katere prinašamo v celoti, z nebitvenimi slovničnimi spremembami:

Vi in vsi drugi pišete o svetovni pošasti krizi... Mnogo lepih in krepkih stvari ste povedali in sedaj dovolite, da jaz, preprosti človek o občestvu Jugoslavije povem svoje misli, katere sem ceo zmo „gruntal“.

Naša mati Jugoslavija, v katere okrilju je 14 milijonov otrok je resnična „Mati Sedem Žalosti“. Njeno materinsko srce, polno ljubezni in usmiljenja je prebodeno s sedmimi prebriskimi meči:

Prvi meč se imenuje „Napuh“. Napuhnjeni domišljavci so hoteli biti krmarji čolna treh bratov, dočim nobeden ni znal veslati. Čoln je v višja ju politike vrglo v pristan — spoznanja. Napuh se je pridružil sebičnosti in nastala je kriza... Napuh se drži gotovih razredov, blebetajoč o demokraciji in socializmu, o človečanstvu in — pravici. To je prvi meč, ki se je zasadil v srce naše ljube skupne matere Jugoslavije. —

Drugi meč se zove „Lakomnost“, ki je skovan z istega jekla kakor sebičnost in napuh. Ljudje, rojeni golji, kakor vsi smrtniki so podedovali veliko bogastvo. Prokleti pohlep po zlatu ni poznal ne staršev, ne brata, ne bližnjega. Ta meč, ki se je drugi zarezal v srce matere Jugoslavije je dal stotisočim sinovom iste matere trikrat preveč, a milijonom otrokom iste matere — petkrat premalo!

Meč „Lakomnost“ so skovali kapitalisti različnih ver in narodnosti, nesocialni podjetniki in drugi pridobitniki, katerim je „Zlato tele“ več, kakor veliki Upornik proti krivici — Jezus iz Nazareta... Prekupčevalci in mešetarji z blagodnečnimi gesli politike, vsev in na odnosti so skovali ta meč ter ga kruto zasadili v ljubeče srce Matere Jugoslavije. —

Tretji meč ogabno skrhan se zove — „Nečistost“. Napuhnjeni lakomneži, požrešni na osebni dobiček „v ko isti države“ so skovali ta žalostni meč. Kruta brezposelnost je vrgla v vrtnice sveta množico lačnih in bednih čuklet in žena... Prav perverzno slastno pišejo dnevni časopisi, da so zaprli to ali ono žensko, jo odvedli v bolnico ali zapor, a o „močnem spolu“ se moči, ker sme (bogvezakaj) okuževati nezaknovano — kogar se mu zdi... Svetost institucije zakona so pogazili v blato in dali prednost živalskemu na-

gotu pod lepo zvonečo krinko „natura'zma“. Razporoke so neizogibna „poteba“ modernih presitih družabnih parasitov, dočim se za osirotelo dečo (p i ži in starših)! nikdo ne briga. Nezakonske matere, žrtve prominentnih pustovovcev, pohotnežev in zapeljivcev ozmeja sorodstvo, župniki, vsa družba in tudi iz srednjega veka prevzeti zakoni ne dajejo tem belincam zaščite. One so zaničevane, brezsrčni živiniki zapeljivci — očudovani... Z veliko slastjo se pa opisujejo rekordni „zakon“ raznih filmskih div, ki s svojimi milijonskimi plačami gotovo ne delajo krize. Sumljive predstave po kinematografih navaajo že nežno mladno pol krinko „napredka“ k stva em, katerih bo prazgodba s'la. To je tretji meč, o katerem bi se dala napisati debela knjiga, ker je nedvomno p izadjal srca matere Jugoslavije največjo rano.

Četrtemu meču se pravi „Nevoščljivost“. Skovan je iz istega jekla, kakor drugi meč. Očituje se v ogabni, nesmotreni konkurenciji pod etnikov med sebo, in o tem meču pravi naš prastari pregovor zelo krepko: „Ako bi nevoščljivost gorela, ne potrebuje ves' s et d v!". Brat je bratu nevoščljiv za boljše uspehe, sin sovraži očeta, oče sina, mati hčer in obratno...

Peti meč se zove z „lepim“ imenom „Požrešnost“. Kovačnica, v kateri je bil skovan je last tvrdke „Kapital“. Množice brezposelnih, gladujočih bednikov je vrgel ta meč na cesto v strahu, da bo reducirana „skromna“ mesečna plača posameznikov — od 20.000 din. raprej... Cene vsakdanjim potrebščinam so nevedno velike radi požrešnosti. Plače trpečih, ki bogatijo podjetja so neverjetno male radi — požrešnosti. Ta meč se je zasadil v srce matere Jugoslavije s posebno krutostjo in vse modrovanje političnih žrecov o vzrokih „krize“ nič ne zaleže, ker je vse skupaj politika nesmrtnih farizejev iz dobe velikega Upornika, ki je oznanjal — ljubezen. —

Šestemu meču smo dali ime „Jeza“. Stare politične zgage, ki so pretile upopastiti naš skupni dom, so v svoji napuhnjeni lakomnosti, nemo alni taktiki, nevoščljivosti in lakomnosti za osebnimi, sebičnimi dobički zanetižogelj, na katerem se je skoval ta meč, ki je po i koncu kombinacija (zlitina) vseh drugih. Ošabnost „izvoljenih“ je bolrovala pri tem ogabnem meču...

Sedmi meč pa se imenuje „Lenoba“. Kruto se je zarezal v materino srce že šestkrat prebodeno. Očituje se kot duševna in telesna lenoba. Dočim velik del ne sebičnih državljanov žrviuje svoje duševne, telesne in materijalne moči za ustvarjanje novih kulturnih tekovin. Samopašni paraziti človeške družbe, (ki niso zmožni storiti tega,

kar bi morali storiti), se v svoji puhli oholosti, smotnem brezdelju in vmišljeni veljavi ne branijo lepozvonečih naslovov, bogatih sinekur in odlikovanj so — kovači tega krutega meča. —

To je sedem bridkih mečev v srca matere Jugoslavije. Vsi, ki pojejo, govorijo in pišejo o krizi, lahko razumejo, kje so korenine tega zla. Kovače teh sedmerih mečev pa je treba — brezobzirno onemogočiti. —

Janez Kojzjek, Muta

Odličan odmev na naš uvodnik v korist bednim in smrti zapisanim.

(Oni, ki krizo delajo, a je sami ne občutijo.)

Naš tako naslovljeni članek v zadnji številki (13) še moremo z naslednjim izpopolniti, k čemur nam je dal posebno po udo pretresljiv članek: „Pota Jugoslavije pri zatiranju jetike“ izpod peresa g. docenta dr. Ivana Matkovića v Mariboru v „Jutru“ dne 10. aprila t.l. — Tam izvemo, da je izdala država l. 1931 34 milijonov dinarjev za obrambo jetike, v letu 1931 pa že 45 milijonov. Pri tem se prime nehote vsakdor za glavo in se vpraša, kdo pospejuje našo gospodarsko krizo? V omenjenem članku ne bomo namreč niti besedice, da je g. polkovnik v pok. Davorin Zunkovič že pred kakimi 20 leti izumil izbornu in brzo učinkujoči lek proti revmi, protinu in jetiki, s katerim se da baje pod izvestnimi pogoji celo tudi ozdraviti rak ter da je bil lek že v svetovni vojni tisočkrat preizkušen. Iz članka tudi ne izvemo niti besedice, kake uspehe ima ministrstvo za narodno zdravje s tem lekom in koliko jetičnih se je tem potom že ozdravilo?

Do sedaj se zdravi s tem lekom samo oni, kateri ima to srečo, da mu ga g. Zunkovič sploh da. Ta pa k temu nima pravice, ker mu tekom 12 let ni uspelo pridobiti zakonite zaščite za ta svoj izum v naši državi, in ga naši zdravniški smatrajo zgolj kot „mazača“. Na boljšem so pri tem tujzemci, kajti zakoni tujih držav ne morejo zabraniti oddaje leka takim, in mu tudi ne morejo naprti sodniških sitnosti, kakor doma.

Javnost bi gotovo tudi rada izvedela, če je naša država po takem v preteklih 10 letih izdala okoli 400 milijonov din. narodnega premoženja za pobijanje jetike, zakaj se lečenje jetike s tem lekom v obče uradno zadržuje, ali se pa javnosti vsaj odkritorčno pove, da je sek za nič in kdo je to ugovoril? — Ali naj čakajo naši jetičarji, katerih je samo v naši državi nad 10 odstotkov, da bo ta lek dobiti za drage denarje kje v inozemstvu? — Mi čujemo venomer vsaj na eno uho, da se ozdravi s tem lekom vsakdo, ki ga dobi na kakršen

koli način. Oni krogi pa, katere bi moralo nač vse zanfmati pa ne? Bogve kaka tajnost to menda ni, ka ti spominjase še, ko so nemški listi pred par leti prav živahno pisali o tem leku; naši listi pa so to zadevo podržali zase in javnost ni izvedela o tem leku seveda ničesar.

S takim ravnanjem se naša gospodarska kriza ne bo nikoli odpravila, niti omilila! Upamo, da bo kdo v narodni skupščini izrazil svojo radovednost, in vp a al g. ministra za narodno zdravje, kolko jetičnih se ozdravi s temi 45 milijoni din. in koliko jih kljub tej ogromni svoti za pobijanje jetike umrje? Da pa ne bi kdo mislil, da delamo komu reklamo, naj izve obenem vsa javnost, da sloni zdravljenje s tem lekom na enostavni podlagi, da se jetičnik drugače sploh ne ozdravi kot da se izvrši izgnanje tefesa in to tajnost vsebuje ta lek. Z nožem pa se to itakor ne da doseči!

Medicus.

Triumf Glasbene matice ptujske.

Ptujska Glasbena Matica, ena prvih kulturnih tekovin stare dravopoljske prestolice je slavila 10-letnico svojega obstoja. Obširen program se je izvedel v okviru ptujske skromnosti v prav lepem obsegu, ker so prireditelji storili vse, kar je sploh bilo mogoče. Kakor menda nobeno drugo društvo zasluži baš G.M. vso pozornost radi njene velike kulturne misije. — Predavanje o zgodovini Ptuj je obavil g. prof. Alič s samo njemu lastno temeljito. Dobro bi bilo, da kak časopis za zgodovino to predavanje ponatisne. — Po prečitanih brzojavnih pozdravih (g. ravn. Gorjup) je predaval g. mag. pharm. Bogo Orožen zelo izčrpno o zgodovini Glasbene Matice v Ptuj. — Koncertni program je bil po sodbi našega izvestitelja na višku, kar lahko potrdijo vsi, ki so slišali prenos koncerta na radio-postajah. Le škoda, da je dvorana gledališča tako slabo akustična, da lepi basi niso mogli povsem priti do svoje polne veljave, dočim sopranu ta nedostatek ni prav nič škodoval. — Kvartet je bil prav mojsterski; takisto mešani zbor ter predvajanja mladine. Gojenca g. prof. Kabajev g. dč. Bibičeva in g. Fras sta na glasovirju dokazala svojo veliko dovršenost. — Naj nikdo ne zameri, da posameznih oseb ne imenujemo, saj so oni, katerih dela je v najintimnejši zvezi z razvojem ptujske G.M. ostali v skromnem ozadju. Številna publika je hvaležno izkazala priznanje kulturni misiji društva, ki lahko neustrašeno nastopa tudi v že projektiranih pevskih tekmah. Pogum vsem, ki sodelujejo v tej kulturni organizaciji. K popolnemu uspehu prav iskreno čestitamo!

Dopisi.

Slavnostni gostje pri slavnosti ptujske Glasbene Matice so bili: Zastopnik bana g. srezki poglavar Dr. Peter Vaupotič; konzervatorij in G M ljubljansko je zastopal g. Dr. Mantuani; mariborsko Gl. M. skladatelj in dirigent g. prof. Vasilij Mirk; celjsko G. M. g. dr. Milan Orožen, Glasbeno društvo v Ljutomeru nadučitelj g. Fran Zacherl, mesno občino ptujsko načelnik mesta g. Vl. Jerše in podžupan g. Pirica in ptujsko gimnazijo ravnatelj dr. Komljanec in drugi. — Ob tej priliki na n sila v pero za naše razmere žalostna ugotovitev, da namreč nimajo izvestni listi — dnevniki smisla za kulturne tekovine, pribojene z žrtvami in težkočami v žilavi borbi enega desetletja, dočim razvijajo ne raznih ubojih, pijanskih ekscsah in ne odnoših vseh vrst prav bujno fantazijo, kakor, da hočejo kot „vodilni listi“ predstaviti Ptuj široki javnosti in svetu kot pretepaško in razbojniško gnezdo brez vsake umske in srčne kulture. — To je rahel opomin „Jutru“, ki se čita v Ptuj v več sto izvodih in o čigar pravevalcu vemo, da je gotovo sestavil oširno, izčrpno poročilo, katerega so najbrž v Ljubljani „iz razlogov štednje“ okrnili prav provinci jalno in na upravičeno za nero vs. h. Tako se ne sme delati! —

ORMOŽ. — (Nova dravska plovilna ali Orient-express-vožnja po Dravi navzdol in po kopnem v to igah nazaj.) Več nadobudnih mladih mož se je odločilo za vožnjo v Noetovi barki po Dravi navzdol v svrhu znanstvenega proučevanja hudomušnosti dravskih valov in štoroska nitih pečin na dnu Drave. Stari ribički čoln, privezan na bregu Drave, je pokojno sanjal v svojih svoje zimske sanje, ko ga spretne roke mladih mož prebujijo in vzdramijo iz zimskega spanja. „Barkica vstani vozi se z nami grešno ta doč da si zvrčimo — glavobol“. Pa nič zato, če se ta ekspedcija ni posrečila, začetek pa je bil stopenja drugič bo šlo že bolje, ko se vse pomanjklivosti odpravijo. Zalozili se s proviantom za dva meseca, prav do ramiš, toda pričarati naš stare in izkušene mornare, ter nas tako pustiti na cedilu, to ni prav in se mora popraviti vsaj pri drugi ekspedici, da ne bo kake nepotrebne kritike zaradi zapostavljanja starih mornarjev naše ribiške naselbine ob Dravi. — Mornariški pozdrav: „Hura!“ „Osa“.

Konec tarnanja o krizi v prašičereji!

Ceno prašičem odločuje:

Previdna reja, t. j., da se zredijo in ne obolijo!

To dosežete, ako dodenete k krmi vsaj dvakrat tedensko oblastveno preizkušeni

„MASTELIN“

ki se dobi v vseh trgovinah po Din 3.— in 6.—.

Kjer tega ni, pišite na glavno zalogo A. KOSEC — Maribor, Tezno.

V Ptuj se dobi „Mastelin“ v trgovini

ARTENJAK & SCHOSTERITSCH.

Pismo iz Središča.

No ja gospod urednik, se bom pa oglašil k besedi: Sicer sem v Središču velika „nula“, pa kaj to končno koga briga! — Če bi bil agrarni interesent, bi pač šel tistikrat, ko je ta celi „verkl“ bil — tje poslušat, pa to mene nič ne briga. — Briga me pa druga stvar. Po fari je šel glas, da bodo nakupovali bika za — tužno Bosno. To sicer ni tako velika reč, pa sem pustil bika za pleme. Ne morem ga včlaniti v tisto „Aleksičvo društvo“ ali kako se že reče (saj je v Središču 90 društev, tako, da človek res ne ve, kako se katero imenuje) ker tje ni prave pingavske pasme. Oče mu je bil pravi pingavec, a mati je bila in bo zagorska buša. Tako sem dobil mešanico, za katero ne vem imena, a prošim tem potom vse strokovnjake, da si bika ogledajo, ko se bo pasel v Logu. Siva je pa še druga. Za štibro so mi poslali že dva opomina — pa kje naj vzamem denar, ko pa ni tistih, ki bi kupili bika za tužno Bosno? Kakor sem slišal, bo baje v nedeljo igra, neka francoska stvar, kar bi si rad ogledal že rad tega, ker se baje igralci učijo izgovarjati že po francosko, — a, da bi jim dal vsaj malo zadoščenja za njihov trud, bi si šel pogledat, pa ni denarja ker ni tistih, ki bi kupili bika. Šel bi tudi na Vel. pondeljek pogledat in poslušat koncert, pa bik je v štali, denarnica in grlo pa suhi, kakor bo suhi moj slanik, če skoraj ne bo tistih, ki bi kupili bika za tužno Bosno. Apeli ram tem potom na tistega Sršena, ki je včasih brenčal po Središču, da če že ne more pomagati drugič, pa naj vsaj oti kupi bika za — tužno Bosno. — Pepek! —

Središče. — Mnogo novic imamo iz „totega kraja“ in še bolj mastnih kakor je naša, v krizi cepetajoča živina Marsikdo bo dobil svo del, ker v času, ko se sneg topi in po ganja povsod novo zelenje je tudi čas, da se temu ali onemu grešniku ob žarkih božjega sonca resnice stopi malo na glavi. — Le pridno segajmo po „Narodni Slogi.“ —

ORMOŽ. — Diletanti kole sarskega društva „Zvonček“ — Ptuj je vpisalo dne 10. 4. 1932 po večernah v društveni dvorani v Ormožu gostovanjsko igro „Rezervistova svatba“ komična opereta v 4 dejanjih. Dvorana je bila nabito polna ormožkega občinstva. Vsi igralci b ez iz ene so v svojih vlogah pokazali, da so na odru doma. Prav posebno g. Tomanič Franc je v svoji vlogi na ednika živo in na vse komično podal sliko staro avstrijskih feldvebelnov pri dohodu in odhodu rezervistov k orožnim vajam in pri vežbanju. Pa tudi ostali rezervisti z stotnikom in oficirji vred so v polni meri zažostili pričakovanju publika. G. Sirec Fr je v svoji vlogi kot novoporočenec pokazal hrepenenje in trpljenje novoporočenega moža, ki je takoj po svatbi iztrgan iz naročja svoje komaj poročene ženkce Valenine, hčerke Rožnikove. Pa tudi vse ostale dame na čelu gospe Line Rožnikove s svojim zaljubljenim možem Ga parom so se izkazale kot zelo dobre in spretne diletantinke na ljudskem odru. — Habt acht, gospod paron, prsa fen, da ne bo fedela paronasa, passiert. — Na svindanje! . . . — S. —

„SVEJK“ NA PTUJSKEM ODRU. Drzen poskus za ptujske gledališke razmere se je povprečno posrečil tako v režiji in inscenaciji prav večše roke g.

M. Kauklerja. Hvaležna publika, ki je napolnila Talijin hram je posamezne scene tudi burno aklamirala. Ze mnogokrat širom sveta inscenirana Haškova groteska je doživela svojevrsten triumf. Vpoštevajoč dejstvo, da so nastopali sami ambiciozni diletanti, mora tudi objektivna kritika biti mileša. kakor pri predstavah poklicnih igralcev. Oderski jezik je bil zelo pomanjkljiv, inscenacija odlična, maske mestoma ze o pogrešene. Stotnik Sagner bi kot mladenič bolje predstavljaj kadeta Bieglerja, ker je bil za svoj čin („šaržo“) mnogo mlajši od pravega stotnika, četudi je bil v igri dober. Svejk se je potrudil biti naravno-smešen in je ze o talentiran dečko za oder. Tovarnar Baranyi pa je pri tipkanju pokazal vneto, da je gledalstvo po umilo, kako more tovarnar, ki je navaien objestno pisati na pisalni stroj. . . . V ostalih vlogah je bil naraven in iskreno-resnjen. Po vstrajnem treningu obeta prav mnogo. — Ostale vloge so bile odigane več ali manj posrečeno in z veliko vnemo za kar je igralcem iskreno čestitati. Ze imo igraškemu odseku „Zvončka“ poglobitve v lepo odersko umetnost, vzlasti pa jim polagamo na srce, da se poglobijo v lepoto pristne slovenske govornice. —

PTUJ. Novost za naše mesto. — Po zgledu drugih mest in radi okolnosti, da imajo že še manjša mesta, kakor je Ptuj, n. p. Ormož svoj zvočni film — dobimo sko o istega. Isti se bo — po dosedanjih vesteh — oskrboval v režiji tukajšnjega nad vse agilnega D amatičnega društva in Sokola. Polertati moramo, da po neni ta novost veiko kulturo pridojete za mesto in oko i co. Ta ustanova pa dobi svoj večji pomen še z ozrom na sedanje težke čase, ker na n ni neznano, kako dragocena a matura je potrebna po tuzadnem zakonu, ki predvideva zelo stroge varnosne odrede v izogib ne-reč kakor požara, eksplozije, vnetja filna itd. — n. p. železobetonska konstrukcija žezen zastor in še marsikaj. Žrtve za te izdatke so velike, vsled česar ni pod etnim ku turin delavcem k izvedbi že sa e ide e ne-le čestitati, ampak žeeti čim večji uspeh. Pripominjamo pa, da so prostori mestnega gledališča ze o neprimerni ter ne odgovarjajo več duhu časa. Mor da merodajni tudi o tem razmišljajo.

PTUJ. Vp a anje ptuj kega tržišča je zelo aktuelno in važno. Vemo sicer, da ne bomo uspeli s svojo k i lso, vendar smo od več strani naprošeni, da sprožimo to delikatno vprašanje z o a. Dosedanji trg leži na hribovitem enu, ki se poraša s svojevrtnim fakom, zvanim „Katzenkopf“. Kot tak je neprimeren za tržišče. Prostor je silno ozek in je tod velika gneča vzlasti ob petkih. P i itivne stonice cvirajo promet in izbe a blaga je silno otežkočena, dočim bi se na širokem prostoru med Slomškovo in Miklošičevo ulico, ki je v Ptuj ne večji prostor lahko nahajalo stalno tržišče. Tržno nadzorstvo bi l hko po vzoru mariborske mestne občine od ed lo, kje se naj prodaja do j ina, (mleko, sir, maslo, vr na itd), jajca, sočve sad e in kje naj bi stale mesarske stonice. Prostora je dovolj, samo dobre vol e in pravega smisla za racionalno ureditve lica mesta je — premalo.

PTUJ. Sloga ptujske nemške marjšine. — Pav svarilen vzgled vse n, ki dvomijo o potrebi prave slo e me ljudmi je edinstveni incident ob priliki vpi zoritve igrokaza „Der wahre Jakob“.

PERJE

kokošje, purje, gosje, račje naravno, s strojem očiščeno in čebano, dobavljiva v vsaki množini

E. VAJDA, Čakovec

Dalje, kupuje ista tvrka vedno vsako množino peruti in divjačine.

Tok at so Ptučani pokazali, kako se zna o med seboj — mikastiti. . . . Z oziroma na vse žalostne spomine od leta 1908 dalje, ko so bili Slovenci tarča takih izgedov, moramo ugotoviti, da so se vsi Slovenci prav diskretno odstranili, čim je izbruhnila močna rabuka, kateri ni dal povod morda alkohol, ampak neiztebljivi, podedovani, nedemokracijski „Klassengeist“. Cilindri so frčali po zaku, delile so se prav kr pte, teutonisko sk ene zašni e, n ka nosov je krvave o in psov je padlo za prav lep žek kon. Na koncu koncev je morila poseč vmes budna policija, ki je imela do pol 4. ure zjutraj precej dela. Nepri stranskim opazovalcem ekscsa, katerega je vpr zoril „Furor teutonicus“ pa e bil dober nauk o — slogi. Ze o razsodni Nemci pa so na n o opisanem dogodku povedali take komentarje da jih klub k epke sočunosti iz „višjih“ razlogov ne moramo obelodaniti. Ta p ešmentana kriza je pač tudi Ptuj, tako zmešala, da ne vedo, kaj delajo.

Kupujte svoje potrebščine pri naših inserentih!

Širite „Narodno Slogo“!

Kdor je z naročnino

v zaostanku, naj isto takoj poravnava, da si s tem zasigura redno dostavljanje lista in omogoči njega redno izhajanje, kajti neodvisna »NARODNA SLOGA« se mora vzdrževati izključno le z lastnimi sredstvi in s podporo neodvisnih plemenitnikov.

Naše naročnike opozarjamo, da znaša: letna naročnina Din 28.— pol letna Din 20.— četrt letna Din 10.— Pri deljenih plačilih pa vsaka številka Din 1.— Na očni no morete nakazati po biankopoložnici, katera se dobi na pošti ter pripisete na isto našo ček številko **16.089.**

Čukov parlament otvorjen!

V Orlovem gnezdu, muhastega meseca aprila leta 1932 tega. — (Oberčukov govor) —

„Kakor je že uradno znano, je bil glavar vseh Čukov vitez Krizobrec pl. Pink-Pink Fuč radi splošne anarhije, ki je nastala v družini v času njegovega udejstvovanja na kitajsko-japonskem bojišču prisiljen, to nedisciplinirano bando razpustiti ter seči po diktaturi, ki je nove poslance kratkoma imenovala, dočim so kolovožje starih anarhistov bili brez pardona izgnani deloma v Mussolinijo, deloma v Rusijo, Turčijo, Hitlerijano, na Kitajsko ter na razne otoke v Mrtvem morju. Imena mest teh zatočšč p'egnancev ne smemo radi reda in miru javno povedati!

D'agi tovariši in tovarišice! Sedaj je čas, da gremo na delo, ker časi za naš rod so prerensni. Prosim, da se pri glašeni govorniki po vrsti javijo. Opozarjam naprej, da bodo kratki, kar velja zlasti za gg. tovarišice med nami. Pozdravljeni!

Po burnem odobravanju se je kot prva oglasila gospa Sova pl. Podravska, znana predsednica kluba opozicije in začela svoj obstrukcijski govor.

Basen o ježu in lisici, je stara in nestara, ker se vsak dan ponavlja. V tem primeru pa se prične nekako takole:

Bila je lisica, ki je živela s svojo poročeno podlasico v kotičku, katerega si je sama spravila in opremila se svojim delom in pridnostjo. Zaznal pa je za to lisičjo luk'o hudošen jež, ki je nepočten z neko sovo trpel pomanjkanje. Izna dljiva sova je nasvetovala ježu: „Napravi, kar veš in znaš, da se na jino živlensko stanje zboljša. Gledi, da

izpodrineš lisico z njeno lasico vred iz podzemelske luk'e. Bogato te hočem nagraditi. Negovati te hočem na mojih tridih perutih, ki vsaj niso tako napačne, da bi se s trajnim masiranjem ne ogladile. Jež se je dal od Sove znova masirati po dolgih napornih letih in je bil nad vse zadovoljen. Vzel je sovo v svoje naročje in ji je prerokoval čudeže p'evidnosti in modrosti. Reke' je, da naj h'... vzame vse lisice in podlasice, kar e niso pokorne ježu in se ne tlan a o — sovil in zgodilo se je, da je jež izpodrinil lisico z njeno podlasico vred; — sva je razprostrla svoje peruti in jež je bil v njenem objemu zopet srečen, nad vse srečen. Ta hudošen jež pa se ni zvalil k'e tu v naših ograkih! Tam nek'e onstran Vltave je zag'edal luč sveta. Blagor mu, ki se spočije ter v zavesti sladko spi, da je dovršil dobro delo, ko sebe pita in reči, a drugim pije srčno kri. „Hudobi a se sama kaznuje“ pravi pregovor. Nekdaj srečni jež, danes ni srečen, preveč ga peče njegova kosmata vest. Naveličal se je svoje sove in ona njega. Jež je po letih postal star in siv, ko naj še s'op'ha in lazi iz svojega brloga med set in bi še preživel svoja stara leta v miru in pokoju, ko bi ne imel poleg sebe vražo sovo. — Uhogi stari jež, ko ni na pred svojo sovo ne mira in ne pokoja, ona mu vedno znova o'buja vest in mu pravi: „Nu gospud jež, kaj pa je z mojo bodočnostjo?“ „Sparovat morate, ja špa'ovat“. Kaj pa si mislite, da najaz dozdej Vaša sova — ježova n'umr.č. — se odrečem s'adkostim živlenta, kako ste me navadiji? Ha! Kaj pa ste mi nekday o'hetali vse gospud jež?

Refren: — Ve samice, golobice, tud' vdovice, nič zakaj! V hramu tistem, — jež in sova znata že kedaj, — čudne stvari so nam znane v srečju ježa zakopane. — toda jež in sova, — mi drugi znamo tudi marsikaj. „Per omnia saecula saeculorum. Verbum nostrum.“

Dočim je med govoro n ge. Sove Podravske v'la'fa v zbornici grobna fišina, so nastali po njenem govoru burni medklici: „Skandal, da in a'o babe pr'edro t! — „Žive'a govornica, apostol resnice!“ — „Nič ne funkcionira v tej zbornici, razun zvonec ni v'ra'h p'edse'n'ka!“ „Per'e ji spulimo!“ — itd.

Po zapisnik: stenografa Dondeža teh „t.l.“ medklicev ni dopustil v h'vni tožice in va'uh tujne arhive prejn'e ana histič'e so l'ge, ki in a svoje špijone tud' v tej nacionalno čisti zbornici.

Dugi po vrstu je dobil besedo g. Ostrokljun B rov k', ki je govoril o k'izi in zadevah svojega okraja. Ostro je kritiziral anarhi-ta Marka ki se skriva v tisti hišici za kapelo, kar je gg. ministrom dobro znano. Zdaj kr'žem obljube sveti zakona in njegov drug Jusuf. Vse ženske so z nešane tako, da že s pr'son zove'o k sebi mlade kaline in stare pete'ine. — Tonimir pa krize ne pozna. Da bi dedščina bila tako izdatna, da se lahko vozi z belgijci pogno, in dva iz hoste t'vorin „Simi" d'ušto ustanv'fa, je mafo sumljivo. (Predsednik mu vza ne'bes'e o zopet dovoli). — Ce'a Markova oštarija je z'birališče pravih kaveljnov. Gazda Hanza je tako pokva jen, da brez kralja in babe (pr'testi v ženskem k'u'vu: „Kje si se manire naučil, tepec?“ „To ne sp'ala sem kaj“. — „Tud lubezen žen'ka in a svoje p'av'ce d'brez „dame" (Bravo) napove „v'e zig". S koni baranti pa g'kobile ob cavajo! — (Prav mu bodi! za

Lepi beli zobje Ne bi rad zaostal poročati
Vam svoje največje priznanje in popolno zadovoljstvo o Chlorodont zobni pasti. Več let že uporabljam „Chlorodont“ in ljudjeme zavidajo radi mojih lepih zob, katere sem dosegel le z dnevno uporabo Vaše Chlorodont zobne paste. S. Pavletić, M.... Zahtevajte zato samo pristno Chlorodont zobno pasto, tuba Din. 8.- in Din. 13., ker zavračate vsak nadomestek.

ju-eka. — Ker mi babnice ne dajo dalje govoriti, bom svojo pritožbo o Budini, curicah, Miroslavčku, listujakih, škednih, o raznerah v Strelcih, otkoder je Mrnokljun odfrčal tjakaj. Zadevo naj prevzame ženski klub in n', da bi javno govoril, ker se mi zaa zgoditi — — — (medklic: Da ti kljun razbijemo, grdoba.) — Prosim zaščite! (Veliki tuš in pretep.)

P.edsednik izjavi svoje obžalovanje, da ne morejo več govoriti tovariši Kempelj Vrbanski, K'jukec Ptujski, Sršen Središki, Pavliha Dravopolški in tovarišice Sovica Krčvin ka, Osa-Edle von Friedau, Čukica Dolnjegrajska in S'aka Ro'ozniška, ki pridejo v prihodnjem zasedanju na vrsto. — Prva sejo se je nato zaključila pred zoro o'š pr'vem pete'ine n petju. — —

Ptujčani, ki po poslu prihajate v Maribor ne zamudite obiskati staroznane gostilno

„Plzenski dvor“

kjer se Vam poleg bogate izbere vin nudijo vsakovrstna jedila po najnižji ceni.

A. SENICA

restavracija in kavarna „Plzenski dvor“
TATENBAHOVA ULICA
(Od Glavnega trga proti „Narodnemu domu“).

Ptujčani in drugi, čemu se vozite mimo Maribora v tujino?

Strazar: Zatajani sin.

(Tudi čas rešitve je prišel!)

V jetnšnih vratih je zarožljaj ključ in odprla so se.

„Angelica, hodi, hodi z mano, p'imi se me za ro'co, a hitro in kar se da, najbolj hitro...!“

Kako v sanjah je v temi hodila za njim pre'čera jetnica. Znašla sta se znova pri neki, k sreči na pol priprtih v atih. Ko sta pa prišla tudi skozi te, — bil je to skriven vhod — pa sta bila že izven gradu na severoizhodni pla'i v g'movju.

„Sedaj, hvala Bogu, pa sva rešena! A hitva brzo — ne na naš, ampak na Petrčkov dom!“

Na te Anžekove pozive sta jo obadva ubirala, kar jina je bilo mogoče.

Zopet se je p'vnil v de'elo vsem tako zaželjeni cvetoči majnik! Kakor pred mnogimi leti je znova ker'it' reberski grajščak proti bližnjemu bukovemu gozdu: A to pot ne samcat, pa otožen; ž njim je hodil njegov zatajeni

sin — Pet'ček: a poleg negi njeg va ljubka ženica Angelica — pa še nek'lo: — nekdanji glasoviti rokovnjaški poglavar Dondež.

V najboljšem razpoloženju je ta družbica prišla do starodavne bukve, na kateri je bi'o božje razpelo. Vse je bilo še tako, kot pred 25 leti. Le nekaj razlike je bilo. Pri tej bukvi je bilo tudi dvo'e klopi, ka nor se je lahko vsedel tu'šen popotnik.

Tudi naši znanci so se vsellj.

„Peterček“ — spregovori Dondež „to, m'sim, da je od nas vseh to leto najbolj veseli majnik! Veliko smo že pač vsi hulega poskusili, kaj ne?“

„Da, da, huli časi so že hrumeli nad nami — pa, vse pile, vse mine“ — odgovori Peterček.

V najboljšem razpoloženju so se fi srečni ljudje razgovarjali, pa uživali majniško krasoto.

Glasoviti Dondež je namreč na izrecno željo Petrčkovo v najbolj'e n soglasju zapustil rokovnjače, pa se preselil k njemu na grad; postal je znova, ka'o nekday — oskrbnik. Pa tudi pr'stir Anžek je bil v njih službi, a ne več

ko' pastir, temveč se je vezbal za — gozda ja.

Vedno zadovoljna Angelica pa je dostikat rekla, da je bila najbolj grozna, pa tudi zan'o najbolj usolna tista noč, ko se je znašla v rožeški ječi, iz katere je bila tako nenadno rešena.

Petrčkova mati Micika je bivala tudi več'i del pri svojem sinu ter je v rajlepšem soglasju z Angelico vodila svoje posle in se zabavala z ljubkimi vnuki — Peterčkovimi in Angelinimi malčki — — —

Se novi oskrbnik Dondež se je č'to p'edručal; bi je vedno dobre volje.

Kaj pa rožeški graščak?

Kljub p'remagano'iti se ni dal p'nižati, a poiznani in razžaljeni tlačani so izvedli nemoteno in v sporazumu — k'u'o mačevanje za vs: krivice njegove.

Z razto'erimi vedno in ve'no novimi hudo'it'ami in krivicami si je sam p'tel' mačevanje in ljud ko os'eto —

„Ze do smrti ohupani in tudi v dno srca razžuteni tlačani so nava'il na njegov graf in g'h z ogn'em un'čili — Graščak si je sam izrekel sodbo —

Ako res ne najdete za svoj okus primerne zaloge manufakturnega blaga doma in „morate“ v tujino, vstavite se v Mariboru! — S tem si bode te prihranili stroške za potni list, železnico in razo'aranje ter bode te v sedanjih težkih časih poceni kupili najboljšo blago le v

„Trgovskem domu“ I. PREGRAD

MARIBOR
Aleksandrova c. 25

skočil je ob svitu svojega go'e'ega — un'čenega gradu iz sto'pa v globok prepad.

Petrček in vsi njegovi pa so bili s'ečni na reberskem gradu, ki sto'i še danes.

Od vsega nekdanjega trdnega mogočnega rožeš'ega gradu so dandanes le še žalosne razvaline, med katerimi je b'vališe sov in strupenihi kič... .

Naši sivolasi dedje in babice pa še vedno radi prip'vedu'jo zvedavi mladini to davno zgodbo o zatajenem sinu ter vse'ej zaključijo svojo povest:

Hudo, hudo je bilo njega dni v naši lepi do'novini; stiskali so nas: trdo r'ni graščaki, divji Turki, rokovnjači in Bog zna, kdo še vse... .

Pa vedno smo upali na sp'elega našega „Kralja Matjaža“.

Tudi ta s'ečni dan o'vobodit'e s'ro dočakali — našo tako dolgo zaželjeno Jugoslavijo smo dobili! Tudi sedaj imamo hude čase in nas tire nevolja — pa minulo bode tudi to — a le v z'eđnjeto ti in lepi b'as'ti slugi bomo dosegli še večjo svobodo, o kateri naši p'edniki nitj sanjali n'so. Konec.

Gospodarski vestnik.

(Urejuje Konrad Znuderl — Maribor.)

Podpora za nabavo semen. Po poročilih kr. banskih uprav so letošnji posevki pretrpeli veliko škodo vsled elementarnih nezgod, zaradi česar je nastala velika potreba po raznih semenih. Da se pomaga siromašnim kmetom, je kmetijski minister na predlog oddelka za rastlinsko proizvodnjo odredil, da se kr. banskim upravam nakaže podpora za nabavo semen, ki se naj brezplačno razdelijo med najsiromašnejše kmete. Tako so dobile podporo: Dravska banovina 55 tisoč Din, primorska 95 tisoč, dunavska 75 tisoč, zetska 90 tisoč, drinska 75 tisoč, moravska 55 tisoč, savska 75 tisoč in vrbska 55 tisoč. Podpore se bodo izplačevale preko Privilegirane agrar. banke. Iz dovoljenega kredita bodo kr. banske uprave na najhitrejši način nabavile semena po potrebi in svoji uvidevnosti. Banske uprave so dolžne poskrbeti za olašave in ugodnosti pri prevozu semen.

Poostrena omejitev deviznega prometa z inozemstvom. Dne 28. marca t.l. je izšla nova devizna naredba, ki določa, da sme potnik pri poletovanju v inozemstvo vzeči s seboj čez mejo največ do 5000 Din v tuji valuti. Domača valuta se v inozemstvo ne sme izvažati. — Zelo pametna uredba zares, ker se je dognalo, da je mnogo naših kapitalistov spravilo svoj denar v tujino. Taki zločinci nad likvidnostjo naše valute zaslužijo najstrožje kazni in je verjetno, da bo kmalu prišlo do tozadevnega zakona.

MED
 ojdovec, domači pridelek
 dobite kg po 15 din. pri
Franc Kajnc
 menjalnica
BUDINA-PTUJ

Avtobusna postaja Maribor-mesto-okolica-Ptuj

Ferdo

Frajlice, ki hočete bonbone,
 enako fantje, ki dišijo Vam klobase,
 različne še dobrote te in one —
 dobite vse primerno krizi Vaše kase,
 odhod Vam brige naj ne dela,

Ussar

Ussar pač bogato res ima zalogo
 solidnega blaga za mesta, sela,
 saj ima izbero po okusu mnogo,
 ako si pozabil v mestu kupiti še kaj,
 rad vsakemu prodam po želji marsikaj!

**Spaterijska trgovina in delikatese vseh vrst
 MARIBOR**

Bliz postajališča vseh mestnih in deželskih avtobusov pod „Veliko kavarno“
 ob Državnem mostu.

STANDARD OIL COMP.
 OF JUGOSLAVIJA
 Skladišče in zastopstvo R. TONEJC (prej HELLER)
PTUJ

Auto-olja, auto-benzin, olje za traktorje in poljedelske stroje, petrolej, kolo-
 maže in druga mazila. Prevozi s tovornim avtom!

Kdor oglašuje, napreduje!
 Naročajte „Narodno Slogo“!

M a l i o g l a s i

Reklamne pesmi

učinkovite napravi podjetnikom, katerim je v teh težkih časih kaj ležeče na učinkovitost in moč reklami v svrhu napredka — proči malemu honorarju priznan strokovnjak v reklamah. Številna priznanja. Ker doličnik ne biva v Ptuj, se naj piše na znamko Din 2 za odgovor pošljejo na upravništvo „Narodne Sloge.“ —

**Kaj je pamlad brez lege trave
 za dame in gospode?**

Na to važno vprašanje zunanjosti Vaše dobite prav lep odgovor, ako se v slučaju potrebe oglašite pri **JOSIPU PLETERŠEKU**, čigar brivski salon je tako urejen, da nudi damam in gospodam v poljedelu lastnih del — zadovoljiv odgovor. —

Dol s cenami na knjižnem trgu!

Da v sedanjem težkem času omogočimo tudi manj premožnim dobavo dobre knjige, ki je v nastopajoči tujsko prometni sezoni prav dober priručnik za izlete in zgodovinski zbornik podatkov lepe izletne točke v ptujskem okraju, razpošiljamo proti pošiljlatvi zneska Din 5. v znamkah za vsakega ljubitelja domačih znamenitosti prav zanimivo knjižico, dokler traja zaloga! — Uprava lista. —

Kam v Ptuj?

Naj kmetič je z dežele, ali pa meščan, vsakdo pri „Pošti“ se ustavi, — ker tam se toči vinček pravi — in ošur je po potrežbi dobri — znan.

**Prva brezalkoholna
 gostilna
 otvorena
 na Bregu
 pri Ptuj.**

Pomoč najbednejšim!

Oblastveno in zdravniško že 20 let preiskušeno možilo proti revmatizmu, je tiki in raku z navodilom uporabe se dobi. Mazilo ni nov izum ter pomeni velik blagoslov za vse, ki so smrti zapisani. Pojasnila daje in oskrbi dobavo leka za male stroške Uprava „Narodne Sloge“ bodisi na osebno prijavo, bodisi pismeno. V tem slučaju se naj priloži znamka za odgovor! —

Na tisoče revmatičnih in jetičnih ter od raka udrženih bednikov je rešenih! —

Pianino

prvovrstne znamke pod roko poceni na prodaj! Vprašanja nasloviti na upravo lista. —

Hišo v Mariboru

dvodružnsko z vrtom sadnim in zelenjadnim samo na levem bregu Drave v brezprašni legi kupim takoj. Ponudbe pod „Gotovina 150.000“ na upravo lista v Ptuj. —

Gostilno v prometnem kraju

kje koli v območju Dravske barovine vzamem pod ugodnimi pogoji v najem. Obširne ponudbe z natančnim popisom je poslati na upravo lista pod značko „Soliden zaslužek“.

GOSTILNICA

Gost: Vi, natakari v tem vinu je preveč vode! —
 Natakari: Se močte, gospod; v tej vodi je premalo vina! —

Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da se je na Bregu pri Ptuj št. 31 dne 3. aprila 1932 otvorila prva brezalkoholna gostilna ter se cenjenim gostom zajamči prvovrstna kava, čaj, razne druge brezalkoholne pijače ter mrzla jedila po najnižji ceni.
A. PODGORŠEK.

Ljubiteljem slovenske pesmi!

Naš sotrudnik znani slovenski pesnik — učitelj Anton Mohor ima še nekaj svoje zbirke „Pesmi“ v zalogi. Splošna kritika o tej knjigi, ki ne bi smela manjkati v nobeni knjižnici je zelo ugodna. Opozarjamo na njo vse pesnikove kolega, društvene knjižnice in zasebnike. Ljčna obsežna knjiga stane Din 25.- in se naroča bodisi naravnost pri avtorju učitelju A. Mohorju, v Mariboru — Majstrova ul. 18 ali pa pri upravi „Narodne Sloge“ v Ptuj. —

POLTOVORNI AVTO

type FIAT, novejšje znamke z modernim komfortom, zelo dobro ohranjen, porabljen tudi kot zaprto luksuzno vozilo, pripravno za potnike trgovske stroke, izvrstne funkcije se pod roko prav po cenji proda.

Ponudbe je poslati na upravo lista pod šifro „FIAT“.

Tekinska preproga

(izviren kavkaški ročni izdelek) v velikosti 3.50-2.50 m se pod roko ugodno proda. Naslov v Upravi lista.

Tivar-obleke

samoprodaja
V. RIBIČ — PTUJ

„RAZOCARAN“.

Lojze: „Ti Jaka, od sedaj naprej ne verjamem več nobeni ženski, kar se tiče zvestobe v — ljubezni.“ —

Jaka: „Kaj pa te je pičilo?“

Lojze: „V časopis sem dal prav resno ženitveno ponudbo pa se mi je prva ponudila moja žena, a danes sem prejel ponudbo tudi od moje ljubice. Obedve udrihate čez mene ter se me hočeta iznebiti!“ —

— Mače —

Obilno trgategv in sladkejšje grozdje

dosežete z uporabo
**NITROFOSKALA
 Ruše.**

UMESTEN PREDLOG za izhod iz vinske krize. Prijatelj lista nam piše: Mnogo koristnih misli ste že poslali v listu glede pobiranja gospodarske krize. Iz svoje bogate izkušnje pa Vam predlagam na strožjo kontrolo vinskih trgovcev, ki si izbirajo svoje žrtve med gostilničarji, kateri so gospodarsko najbolj udarjeni. — Ako bi se točno zabeležila i. s. strogo uradno količina vkletenega vina, potem bi se pregledala (po odbitku običnega kava za vsušenje itd.) količina, ki je pripravljena za prodajo, bi brezdomno večke količine pristnega štajerskega vina in naj si je to naš halozan, pekrčan, ljutomerčan itd. prišle namesto vode v promet. Kriza se namreč ni dotaknila vode, ampak vina in vinogradnikov. Predlog je zelo umesten in ne bi bilo priporočljivo, istega prezreti. S kanagaškimi čudeži pa ne gre, delati še večje krize!